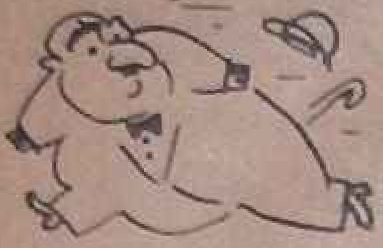
NUH DER PEYGAMBER DEMEZ

14 ARALIK 1949

NUHUN Gemisi

SENE: 1 SAYI: 7

Çarşamba Günleri Çıkar ★ HEDİYESİ 10 KURUŞ ★ Siyasi Mizah Dergisi

AMERİKAN YARDIMININ İÇ YÜZÜ

S. O. S.

Maliye Bakanı bay Aksal, 154 milyonu aşan bu seneki bütçe açığımızın Marşal plânı gereğince alacağımız 16 milyon dolar hibe ve 55 milyon dolarlık tiraj hakkı ile kapatılacağını söyledi. Devlet Bakanı Bay Barlas da, işin mekanizmasını anlattı: tiraj hakkı, karşılığını yabancı parasile ödemeden, Marşal plânına dahil memleketlerden mal alma hakkımızmış. Fakat gerek hibe olarak verilen malların, gerek tiraj hakkile aldıklarımızın karşılığını, Merkez Bankasına Türk lirası olarak yatırmak zorunda imişiz. Yatırılan bu paraların yüzde beşi Amerikalılara ayrıldıktan sonra geri kalanını Marşal plânı gereğince aldığımız malların ve hizmetlerin memleketimizdeki masraflarını karşılamak için kullanacakmışız.

Şimdi gelin de bütçe açığımızın Amerikan yardımı ile kapatılması işinin çıkın içinden. Çünkü yapılan yardımın tutarı peşinen Merkez Bankasına yatırılacağına göre, demek ki bütçe açığı kadar bir paranın evvelâ elde bulunması gerekiyor. Ama bu para elde olsa bütçe açık vermezdi zaten. Eğer bu meblâğın yeniden para basarak sağlanması düşünülüyorsa, böyle bir şeye Amerikalıların müsaade etmeleri pek şüphelidir. Fakat zaten yeni emisyonlar fiyatların emisyon nispetinde yükselmesine yol açacağından, bütçe açığı nasıl olsa kapanamıyacaktır.

Dahası var: Bay Barlas, Marşal yardımının iç masrafları 112 milyon 210.000 Türk lirası tutuyor dediğine göre; demek ki, Marşal yardımı olmasa bütçemizde 112 küsür milyonluk bir tasarruf yapmak kabil olacak; yani bu seneki açığın önemli bir kısmını kapatacaktık.

Buna karşılık, bütün bu masrafları memleketin iktisadi kalkınması için göze aldığımız söylenmesin sakın.

Çünkü iki sayın Bakanımızın demeçlerindeki rakamlar Amerikan yardımlarının(?!) bizi bugüne kadar nasıl kalkındırdığını(?!) rakamlara has açıklıkla pek güzel anlatıyor. Yarının düne ve bugüne benzememesi için de ortada sebep yok. Aksalın açıklamalarına göre, 1946 yılının başında 213 ton altın stokumuz varken, bugün elimizde kala kala 136 ton kalmış; ve bu senenin başında döviz mevcudumuz 28 milyon dolarken, şimdi 24 milyon açığımız, yani borcumuz varmış...

Oysa ki 1946 yılı Türk lirasının dış değerini dolara göre ayarladığımız ve büyük ümidlerle Amerikanın kuyruğuna takıldığımız yıldır. 1947, 1948, 1949 yılları da Türkiye'yi küçük Amerika'ya çevirecek olan o sihirli Amerikan yardımlarına nail olduğumuz yıllardır. Hepsi yalan, hepsi boş, hepsi hayal demek. Çünkü altın stokumuzun 77 ton eksilmesi; elimizde hiç döviz kalmadıktan başka, 24 milyon dolar borçlanmamız bütçemizin 154 milyon açık vermesi; ve buna benzer daha bir çok iflâs işaretleri, hayal değil, maalesef birer gerçektir.

NUH

16000 işçimiz daha açıkta

KÂBE örtüsü

Hikmet Feridun Ese atfen, Şeyh Abizüttüğün Kâbe örtüsünü Çankaya'ya sevkettiği haberi külliyen yalandır. Tahkikatımıza göre bahis konusu örtü Çankayaya değil, sayın Nihat Erime gönderilmiş ve işbu örtü, şal yerine ve pek yakın bir zamanda demokrasinin üşümemesi için kullanılacaktır.

(YİRS)

İnsan hakları Yıldönümü

İnsan Hakları Yıldönümü hapishanelerde yatan yüzlerce siyasi mahkûm tarafından büyük bir neş'e ile kutlanmıştır.

Harbe Doymayan Adam

Nedendir bilmem, bizim gazeteciler, bilhassa Başyazarlar dünyaya akıl öğretmekten pek hoşlanırlar. Memleket meseleleri hakkında kalem oynatamayız ama dünya meselelerinin hallinde dünyaya yol göstermekte yektayız doğrusu. İçimizden ömründe eline bir patlangıç bile almıyan, yahut da askerlikte işe yaramadığı için meslekten uzaklaştırılan biri çıkar, doğuda ve batıda milyonluk ordular idare eden kumandanlara gazete sütunlarında strateji ve taktik dersi verir. Kendi dış politikamız başkalarının parmağı ucunda döner, fakat biz başmakalelerimiz de bizi parmakları ucunda döndürenlere bu veya şu meselede akıl öğretmeğe, yol göstermeğe kalkarız.

Bezirgân gazetecilerin piri, «Kavgalarım» adlı eserin müellifi ve «Kavgam» adlı meşhur kitabın mütercimi Hüseyin Cabit Yalçın'ı okumağa bilmem ki tahammül edermisiniz; tahammül edebilirseniz onda en gülünç misalleri bulursunuz. Ama kabul etmek lâzım ki bu zatın dünya meseleleri hakkında dünyaya akıl öğretmekte biraz hakkı da var. Çünkü dünyayı ateşe vermiş bir adama ne de olsa benziyen tarafları var. Bu benzerlik evvelâ eserlerinin adaşlığından gelir: «Kavgam» ve «Kavgalarım» sonra, her ikisinin de içinde bütün ömürleri müddetince sönmeyen bir harp aşkı, harp ateşi yanmıştır; halk yığınlarına, Demokrasiye karşı nefret hissini her ikisi de aynı şiddetle duymuşlardır. Fakat bunlardan biri dünyanın başını nâra yaktı ve sonunda kendi başını yedi. İpten kazıktan bir kaç defa kurtulmuş olan öbürünün ise hâlâ başı sağdır; başkalarının başını yemekten bıkmamıştır. Biri koca Almanyayı yıktı, Alman milletini mahvetti; öbürü, Osmanlı İmparatorluğunu yıkanlar arasında belli başlı bir yer işgal etmesine rağmen hâlâ da bir milleti, bir memleketi doyasıya mahvedememekten gelen bir yeis içinde kıvranıp duruyor. Fakat bütün gayretini ve kalan ömrünü bu noksanı tamamlıyarak azgın ihtirasını tamamiyle tatmin etmeğe hasretmişe benziyor. Harp onun ebedî sevgilisi, «enisei ruhu», ihtiraslarının mihrak noktasıdır. Onu bekliyor, onu körükliyor. Ama o hiçte öyle yakın görünmüyor. Dostlarının elinde atom bombası var da ne diye bekliyorlar? Fırsat kaçırılacak, yazık! «Ne duruyorsunuz, diye haykırıyor, atın, şuraya, atın. Bütün memleketlerin ve evvelâ içinde yaşadığım memleketin kan ve ateş içinde yüzdüğünü, milletlerin ve bu arada dilini ve her şeyini kullanıp harcadığım fakat hiç bir zaman ısınamadığım milletin mahvolduğunu görmeden ölürsem bedbaht ölürüm!»

Yer yüzünde onun çatlak sesini hoş bulanlar, onun gibi düşünenler yok değil, var; var ama ortalıkta kendi emir erinden akıl almak ihtiyacını duyan kimse yok.

SAM

Vay Benim Zavallı Oyum!

(ADLİ TEMİNAT(?) DAN SONRA)

— Açıl sandık açıl.
— Açılmaz.
— Anahtarı nerede?
— Hâkimde.
— Hâkim nerede?
— Çemişgezeğe tayin edildi.
— Çemişgezek nerede?
— Dünyanın bir ucunda.
— Vay benim zavallı oy'um!

Gecekondular

Mecidiye Köyüne giden valimiz, konforsuz Gecekonduların yıktırılmasına karar vermiştir.

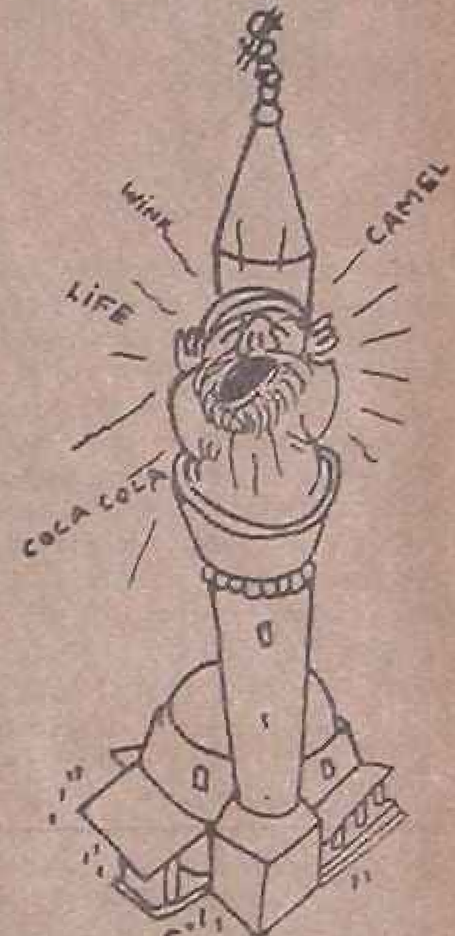
Kabul edilen Kecekondu tipi banyolu, kaloriferli ve ferahtır.

Köstebek yuvalarına benzeyenler derhal imhâ edilerek sahipleri müşahede altına alınacaktır.

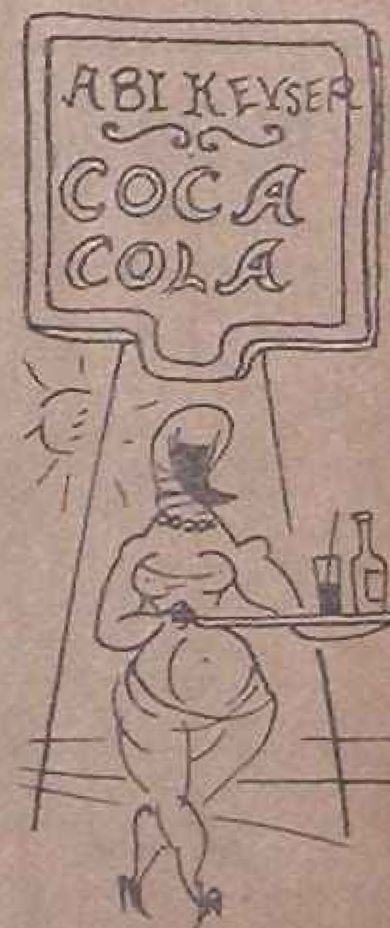
Orta Doğu Cenneti

DICLE FIRAT ARASI BÖLGE

Başkan Truman, Orta doğu memleketlerine cennete çevrileceklerini müjdeliyor. Uzmanlar bu uğurda birçok plânlar hazırlamışlardır.

Muhtelif Amerikan mallarının sürümü reklamı minarelerinden özel memurlar tarafından temin edilecek.

Ortadoğu çöllerinde (her elli adımda bir) özel huriler tarafından, ücreti mukabilinde abı kevser satılacak.

Vircinya tütünlerinin reklamı özel develer tarafından deruhte edilecek.

Turistlerin istirahatı huri-girlslerin rakkları ile şenlendirilecek...

Toprağından Olmuş Köylü, İşinden Olmuş İşçi

Önceleri sınıfsız bir millet olduğumuz ileri sürülmüş - tü, daha sonraları sınıfsız değil, sınıflı, fakat sınıflar arasında bir çatışma olmadığı söylendi, şimdi de sınıflı olduğumuz, sınıflar arasında çatışma olabileceği, fakat devletin buna meydan ver mediği iddia ediliyor. C. H. P. böyle konuştu, konuşmaktadır.

Şimdiki halde C. H.P. ye göre sınıf var, çatışma var, fakat herşeyin üstünde bir parti de var (C. H. P.) ve bu parti, araya giriyor, «Kardeş Kav - galarına» mâni oluyor, çatış - maları ortadan kaldırıyor. C. H. P. bu çeşit bir «sulhü» gerçekleştir

mek için kanunlar yaptı. Hattâ sınıflar arasında «ayrılık çı - karanlara» karşı en şiddetli tedbirler, cezalar tertibetti. Memle - kette butedbirleri alan bir partinin öte yanda sınıf ayrılıklarını alabildiğine körüklemesine ne buyurulur öyle ise? İsterseniz köyü ele alalım, köylüler arasında te - zatlar çoğalıyor mu ve bu işte C. H. P. nin durumu ne?

Yarı veya tam feodal düzenin devam ettiği bir mem - lekette, acaba C. H. P. Partisi ne yapıyor? Toprak bahsirde 2 inci dünya harbinin sonrasını gözden geçirelim isterseniz. İkinci dünya harbinde Türk köylüsünün büyük çoğunluğu türlü yoksulluklara katlanırken, yapma - cıktan şişirilmiş fiatlar sayesinde köy ağaları ve büyük arazi sahipleri hâkimiyetlerini sağlamış lar, borçtan kurtulmuşlar ve harp sonrasına hazırlanmışlardır.

C. H. P. harp ertesinin sonuçlarından çekinerek, köylü çoğunluğunu biraz olsun tatmin edebilecek bir toprak kanunu düşündü. Bu pek yumuşak tasarı (5000 dönümden fazlası topraksızlara dağıtılacaktı), bin bir zorlukla kabul edildi. Fakat çeşitli partilerden milletvekilleri kanunun «zararsız» hâle getiril - mesini sağladılar. Seçim makanizması ağaların ve müttefiklerinin elinde olduğuna göre başka bir şey beklemek de abesti.

Köylü çoğunluğunu yatıştırmak için, bayram davul zurna ve toprağın lâfı yeter düşüncesi ile hareket edildi, bu safha demokrasi gösterişi ile at - başı yürütüldü. Varlığı güçlü olan kişiler, gelirle giderini denk getiremiyen küçük arazi sahibini borçlandırdılar, toprağı üzerinde fiili bir hâkimiyet kurdular. C. H. P. nin idare makanizması bu «mü-

teber» kişilere dayandığı gibi, bu «müteber» kişiler de idare tarafından desteklendiler. (C. H. P. nin tatmin edemediği aynı çeşit kişilerin elinde bulunan D. P. nin idare makanizması aynı yolu tuttu.) Topraksız veya küçük toprak sahibinin önünde aralanan kapı tekrar örtüldü. Büyük toprak sahibi ile fakir çoğunluk arasında farklılaşma çoğaldur-sun, arkadan bir kurtarıcı yetişti.

Memleketimizi sefaletten kurtarmak üzre (iddia bu) bize Marşal plânı teklif edildi. C. H. P. çekinmeksizin memleket kapılarını bu plâna açtı ve plânı, yabancı kurtarıcının dile - gince yürütüldü. İşe Tarımdan başlandı. Gemilere çeşitli trak - törler, motörlü tarım âletleri yükletildi ve bunlar memleketimize vardı.

Aletler henüz yolda bulun - dukları sırada Meclisde it-halâtçı firmaların kazancı konuşuldu ve Sezarın hakkını Sezara vererek yüzde otuza yakın bir komisyon uygun bulundu. C. H. P. ye göre makina işi bu âletleri şehirlere dağıtmaktan bir miktar traktörcü yetiştirmekten (bol olmalı ki ucuza gelsin) ibaretti.

Öyle oldu. Parası olan düdüğü çalar düsturu uygulanarak, makinalar kapış kapış satıldı. Fa - kat bugün makinalar kimin elinde? Makinalar parası ve toprağı olanın elinde. Buna da diyecek yok. C. H. P. nın mantığına uygundur.

Köy ağasının ve derebey artığının da öyle. Şu var ki bu yüzden küçük toprak sahipleri artık topraklarını kaptırmakta, büs - bütün fakirleşmekte, topraksız - lara katılmaktadırlar.

Bu yıl, topraksızlık, kuraklık, açlık yüzünden yollara düşen işsizlere yeni işsizler katılmakta ve «İktısaden» geri kalmış milletlerden biri, gazap üzümlerinin acı meyvalarını tat - maktadır. Köylerde huzursuzluk artıyor; birkaç günde bir bu çatışmalar şu veya bu şekilde matbuata aksediyor.

Toprağından olmuş, köylü, göç ettiği şehirlerde, işinden olmuş işçi ile karşı karşıya gelmektedir. İkisi birden Marşal plânına ve C. H. P. ye en derin saygı ve sevgilerini sunmakta kusur etmezler elbet.

Hazin bir yıl dönümü

BIR MEMLEKET Kİ!..

Bir memleket ki, o memlekette vatandaşların yüzde 90 nı normal geçimini sağlamaktan acizdir, sendikalar emekçilerin haklarını koruyacak durumda değildir, ikti - darın âletidir; iş verenler lokavt yaptıkları halde işçiler grev haklarından mahrumdurlar.

Bir memleket ki, o memlekette yüzlerce vatandaş siyasi kanaatlerinden dolayı hapiste yatar, matbuat kanunundan bilmem ne ka - nununa kadar bir sürü antide - mokratik kanun aydının kalemini fırçasını köstekler; matbaalar taşlatılır, rektörler dövülür

Bir memleket ki, o memlekette değil alelâde bir vatandaşın, bir milletvekilinin bile hayatiyeti, meskeni, hattâ canı masun değildir; polisin ,valinin ve daha bir sürü makamların salâhiyetleri vatan - daş haklarına tecavüz edecek kadar arttırılmıştır.

Bir memleket ki, o memlekette demokrasi halkın menfaatlerinden uzak, halkı avutan bir ağız dolaplosu haline getirilmiştir ve orada müstakil bir teşekkül için «İnsan haklarını koruma» hakkı bile yok edilmiştir.

Ve nihayet öyle bir memleket ki, o memlekette halk henüz daha istediği mahalle muhtarını seçebilmek için mücadele etmektedir. 1

AKLIMIZ ALMIYOR!.

Böyle bir memleketin iktidarını elinde bulunduran bir parti nasıl olur da «İnsan hakları beyan - namesi» ni imzalar? Haydi zora geldi de imzaladı diyelim, nasıl olurda kendi memleketinde «İnsan hakları» ndan bahseder? Nasıl olur da «İnsan hakları beyanna - mesi» nin yıl dönümünü kutlar?

Bilmiyoruz, doğrusu bu kadarını aklımız almıyor! Yalnız bil - diğimiz bir şey varsa o da Birleşmiş Milletler Kurumunun Emperyalistlerin ellerinde bir âlet haline gelmesinden ötürü, bu komediye bile bile göz yumulduğudur. «İnsan Hakları Beyanna - mesi» ni imza etmiş olan bizim gibi nice memleket bugün, kendi gözlerindeki merteği görmiyerek, dünya yüzünde «İnsan Hakları» - nın müdafii rolünü oynamakta ve bu beyannameyi gülünç ve manasız bir hale sokmaktadırlar.

YEGANE ÜMİDİMİZ..

«İnsan Hakları Beyannamesi» nin yıl dönümünde, yegâne ümi - dimiz, halk yığınlarının kendilerine sunulan şu veya bu çeşid af - yonların sersemliğinden bir an evvel kurtulması, siyasi olayların hakiki mânasını ve sürüklendiği yolu bir an evvel anlamasıdır, yoksa, kendi namına oynanan bu komedi böylece devam edip gidecek ve belki de bütün dünya için kanlı bir facia ile sona erecektir.

MAŞALLAH !

Açık arttırma

Gazetelerde okudunuz mu? C. H. P. rey başına 5 papel, Demokrat Parti ise 3 papelle 3 papellik (seçim sonrası ödenmek üzere) bono verecekmiş, artık hangisi daha cazip, siz karar verin. Peşin 5 mi, yoksa bonolu 6 mı? Kuzum bunlar milletle alay mı ediyorlar?

Bu millet satılık değil.

Memleketimizin işsizler ve açl

işte Amer

Bir gazetenin ilk sayfası bü - yük birtehlikeyi boydan boya gösteriyor. «Şehrimizde 16000 işsiz var!»

Her işsiz işçinin geçindirmeğe mecbur olduğu insanları üç kişi olarak kabul etsek İstanbulda kırksekiz bin insanın ne kadar ağır şartlar içinde ve açlıkla karşı karşıya olduğunu anlarız.

İşsiz insanı her yerde bulmak mümkündü, ama ben Eyübe gitmek, oradaki dokuma işçilerile görüşmek istedim. Daldığım ilk kahvede cigara dumanile silik gölgeler hâline gelen bir sürü genç insanı bağıra bağıra konuşuyor buldum. Benim kırık bir sandalyaya iliştiğimi görmediler bile. Onlar anlatıp duruyor, ben not alıyordum.

Sesi öksürüklü birisi:

— Vay dinine yandığımın adamı, dedi, işçi mümessili imiş; böyle mümessil yerin dibine geçsin. Hepimizi topladı bahçeye sarka - dağlar, dedi, malûm ya patron muamele vergisinden illallah di - yor. Boyuna ziyan ediyor. Gayrı bu zarara dayanamam. İkiyüz işçiyi çıkaracağım. Duy - duk duymadık demeyin. Her gün iki saati izin veriyoruz size. Kendinize iş bulun.»

Zarar ediyorlarmış!

Bunları anlattıktan sonra sesi bir hayli sertleşti:

— İş bulmiş! Ulan bugün iş bulacak dokumacı anasının karnından doğmadı daha; Mahmutpaşa izbelerine razı oluyoruz da yine patronun burnu bir karış. Fab - rikalar ise bir sürü tezgâhı istop ettirdi. İş bulmiş!

Gözleri belli belirsiz görülen, avurdu avurduna geçmiş bir işçi yumruğunu masaya vurdu:

— Herif bunları söylerken kılı bile kıpırdamadı.

Cılız bir ses düdük gibi ötüyor, fakat içinde bulunduğu şartları belirtiyordu:

Bir ay önce on bir gün bir bekledim, beş para vermediler. Ge - çen ay on . gün bir bekledim. On iki gün bir bekledim. İçeriye olan borcu kestiler. İkiyüz altmış kuruş para aldım. Bu yetmiyormuş gibi iş yokmuş; zarar ediyorlar - mış.

Kahvenin dibindeki masada toplu bir halde bulunanlardan birisinin sesi bütün gürültüyü bastırdı:

— Bu martavalları yutmayız; Harp senelerinde az vurgun vurmadılar. Anadoludan eski elbiseleri getirttiler. Bunları yeniden dokuduk. Sarı Recebin beynini parçalayan meluk fabrikatörlere binlik kazandırdı. Şu iki parmağımı kumda oynarken mi kopar - dım? Söyleyin, kumda oynarken mi? Sigortaya git dediler. Ay - da sekiz lira para bağladılar; iki parmağıma.

Sağ elini kütleşmiş kopuk par - mak yerlerini gösterdi:

— İş verene yüzbinlerce lira kazandıran bu parmakların değeri sekiz lira imiş. Kahveye sessizlik çöktü. Ağzında birkaç dişi kalmış ihtiyar sesli, fakat genç yüzlü bir işçi, cigarasını yaktı. Gözleri çukura kaçmış olmasına rağmen henüz kırk yaşlarında olduğu anlaşılıyordu.

— Ben, dedi. Genç yaşımda sek senlik ihtiyar oldum. Et yemeği yiyemez oldum Sesi düdük gibi çıkan işçi güldü:

— İlâhi Mustafa Usta! Bizim dişlerimiz sapa sağlam. Etten vaz geçtik. Hazreti palamutun ne haber?

Mustafa Usta:

— Bunu doğru söyledin! Diyeceğim ki yaş aprede çalışa çalışa zehirli ilâçlar yüzünden birer birer dişlerim döküldü. Gece demedim, gündüz demedim, eşek gibi çalıştım. Bugün de bana tebligat yapıyorlar İş aramalı imişim! Patron zarar ediyormuş!

Bir sürü kâğıda konan imzanın sonu

Çökük avurdunu kıllı eline dayayan bir işçi karşısındaki masadan başını kaldırdı:

— Harp yıllarındaki gibi kazanamıyorlar. Bunu kalıbımı basarım. Gel gelelim işlerini bozacak kadar kâr etmediklerini gelsinler de benim doğmamış çocu - ğuma anlatsınlar. Ama bir şey var: Hükûmet Amerikadan boyu - na kumaş getirtiyor. Serbest ticareti teşvik ediyor. Gümrükleri ardına kadar açıyor. Başka memleketler kendi işçilerinin işsiz kalıp

Maneviyat GELİŞİYOR

İyi sıhhatte olsunlar, Ankara İlâhiyat Fakültesi, ruhi gelişmemizi sağ - lamak ve talebe toplıya - bilmek için 100 liralık burslar ihdas etti. Diğer Fakültelerin imtihanları - nı tasavvufi sebeplerle kazanamıyan talebe, bu suretle, mânevi kurtuluşu - muzu sağlıyacak bir bursun nimetlerine kavuşa - caklardır. Cennet kapısı - na girme gününe dek, bu Fakülteye girme gayretile, faziletli genç ilâhiyatçılarımız, Zafer gazetesinin haber verdiğine göre, imtihanlarda sah - tekârlık yapmışlar, imti - hanları kazanmak için başkalarını kendi isimle - ri ile «sözlüye» sokmuş - lardır. Allah mübarek etsin, iyi başlangıç, manevi yat gelişiyor Peyami Safa haklıdır.

...dusuna 16000 kişi daha katıldı

...an Yardımı

grev yapmalarını önlemek için onları çalıştırıyor onlara iş buluyor, dokudukları mensucat işlerini buralara gönderiyorlar. Bizim hükûmet ise Türk işçisini, Türk rençberini korumuyor sonunu düşünmeden bir sürü kâğıda imza koyduğu için koruyamıyor. Nasıl olsa grev hakkı yok. Sendikalar Halk Partisinin elinde. «İşçiye iş bulmalı, Yerli Sanayii inkişaf ettirmeli» diyenleri damgalıyor. Kovduruyor, işçiye işçiyi düşman ediyor.

Bir çok sesler duyuldu:

— Doğru söylüyor!

Kıllı iri elini masanın üstüne bir balyoz gibi oturtan işçi:

—Sonumuz perişanlık, dedi. Hükûmet işçiyi yüzüstü bıraktıkça, vergileri çoğalttıkça bu perişanlık daha artacak! Şimdi konuşacak kadar bir kuvvet duyuyoruz. Ama yarın açlık midemizi kemirince canlı cenazeye döneceğiz!

Kahvenin kapısı açıldı. Kısa boylu, saçları dimdik birisi girdi:

— Duydunuz mu arkadaşlar? Bir fabrika daha işçilerini çıkaracağını söylemiş.

Sigara dumanı ile kaplı kahvedeki kalabalık yıldırımla vurulmuşa döndü hepsinin yüzleri bir parça daha gölgelendi.

Mustafa Ustanın sesi küskün bir eda ile duyuldu:

— İşlerinden çıkarılmayan işçiler de birer ikişer tezgâhlarını bıraksa, Bütün mekikler boşta kalsa o vakit hem hükûmet, hem iş verenler harekete geçer. Ya hepimize iş bulurlar ya hiç bir bacadan duman tütmez!

— Usta! Usta! dediler, bu grev olur. Grev yasak. Sonra hepimizi hapse tıkarlar!

— İş verenlerin lâkavt yapması da yasak! Yasak ama, onlar kitabına uyduruyorlar. Onları niçin hapse tıkmıyorlar?

Kısa boylu, saçları dim dik genç:

— Hükûmet onları koruyor... Bunu bilmeyecek ne var?

Daha bir çok konuşmalar oldu.

— İşsizlik imanımızı gevretiyor! Dediler.

Hakkımızı arayalım

— Zaten çoğumuz veremiz! Doğru dürüz gıda alamıyoruz. Süründmektense ölmek daha evlâ! dediler.

— Hükûmete baş vuralım! bir çaresini bulur, dediler.

Fakat hiç konuşmayan bir işçinin sesi hepsini bastırdı:

— Hükûmet Amerikanın istediğini yaptıkça bizim perişan olmamız; işsizlerin artması mukadder. Halbuki hiç birimiz ölmek istemiyoruz. Sulh içinde çalışmak, insan gibi yaşamak istiyoruz.

Röportajcı

TÜRKİYEYİ Koruyan Adam

Vatan gazetesinde eski bir Alman ajanının ifşaatından öğreniyoruz ki, Türkiye, sırf Von Papenin sayesinde, geçen harbin dışında kalabilmiş.

Naziliğe eski itibarını vermek kaygusuyla yapılan bbu kabil nesriyat yüzünden Halk Partisinin dayandığı önemli temellerden biri daha sarsılmış bulunuyor.

Cumhuriyet Halk Partisi, gelip geçen hükûmetlerinin ve ulu başkanının feraseti ve kiyasetleri sayesinde Türkiyenin harbe girmediğini milletin kafasına kakıp durmuyor muydu?

Nürenberg mahkemesinden kellesini kurtarmak için bir sürü gayret sarfettikleri eski Alman elçisinin asılmayışına şimdi de esef ediyorlardır, değil mi?

Zaman sana uymazsa

«Demokrasi düzenini mutlaka iki fırkanın birbirini mürakabesi şeklinde tasavvur edenler de bizim bir fırka sistemimiz karşısında tereddütler geçirebilirler. Fakat birden fazla siyasi partisi olan memleketlerde demokrasi ruhunun mutlaka kök saldığını farzedersek, kendi kendimizi aldatmış oluruz. Bir millet için tabii gaye, milli menfaatı korumaktır. Birinin beyaz dediğine diğerinin kara demesi yolunda bir ayrılık, müşterek milli ihtiyaçları değil, ayrı ayrı ferd, zümre, sınıf, müessese cereyanlarını aksettirir. Bu suni görüşler arasındaki müsademeden nur ve hakikat çıkmaz. Aksine olarak ihtiras sisleri peyda olur, milletlere girecekleri yolu şaşırtır. **«Bir milli kalkınma ve inkişaf programını, milli bir siyaseti bir tek parti, birbirine zıt bir kaç partiden çok iyi temsil edebilir. Tek milli partinin en ideal şekil olduğunu görüp anlıyanlar gittikçe çoğalmaktadır.»**

Tek parti rejiminin bu çoşkun müdafaacısı Hitler, Musolini, Göbels falan değil. Bizden biri.

Siz, Reşat Şemsettin Sirer, yahut Saraçoğlu Şükrü diyeceksiniz: 1945 de demokrasi cereyanı başladığı sırada böyle konuşurlardı onlar da.

Evet, haklısınız. Ama değil; onlar da değil. Tek parti sisteminin bu çoşkun tarafdarı efendim, sayın Ahmed Emin Yalmandır. Hani şu dört senedir demokrasi kahramanı kesilen «Vatan» baş yazarı yok mu? işte o... 1938 de yayınladığı «Gerçekleşen Rusya» adlı kitabının 110 ve sonrası sahifelerinde yumurtlamış bu cevherleri...

Dünyada Neler Oluyor ?

Çan Kay Şek, sömürgeciler ve Gazetelerimiz

6 Aralık tarihli Yeni Sabah'ın Dış Politika sütununda «Formoza adasına kaçan Çan-Kay-Şek bir çok suiistimallerin gerek şahsen gerek akrabaları dolayısile kaynağı olduğu sabit olmuştur. Çin milletinin yakasını bırakmayıp karga gibi enkaz üzerinden faydalanmak istemektedir.» denili-

yor. Diğer günlük gazetelerimizde Amerikan ve İngiliz kaynaklı haberlere dayanarak aşağı yukarı aynı ağzı kullanıyorlar.

İyi amma sayın muvafık ve söz de muhalif gazetelerimiz!... Senelerdir en iri puntolu manşetlerinizle bu suistimalci Çan-Kay-Şek'in cesaretinin methiyesini yapanlar sizler değilmisiniz? Yine bu hırsız Mareşal'in envayi çeşit pozda fotoğraflarını beş sahifelerinize basarak, onu bizlere milli bir kahraman olarak takdim edenler sizler değil misiniz? Bu ne perhiz, bu ne lâhna turşusu? Yoksa Çan-Kay-Şek bu büyük suiistimalleri ve muazzam servetleri son bir iki ay içinde yapıverdi de bunun üzerine mi adamın aleyhine döndünüz? Hayır beyler, hayır, en usta demagok muharrirleriniz bile bu gafletinizi tevil edemez. Mesele şundan ibarettir.

Çan-Kay-Şek ve ortakları, yani yerli karaborsacılar ve Amerikan İngiliz sömürgecileri müştereken senelerdir Çinde büyük suiistimaller yaptılar. Fakir Çin halkının iliğini kemiğini emerek muazzam servetler elde ettiler. Çin halkı fakir kaldı bu soyguncuları çok şeyler kaptırdı amma tahammül ve cesaretini kaybetmedi. Büyük bir anlayış göstererek aklı selimini kullandı; kurtuluş yolunu Çan-Kay-Şek ve ortaklarını anavatandan defetmekte buldu. Çin'de korkunç boğuşmalar büyük muharebeler başladı. Amerikan ve İngiliz sömürgecilerinin muazzam silâh yardımlarına rağmen Çan-Kay-Şek ve yerli karaborsacılar altınlarını toplayıp Formoza adasına kaçmak zorunda kaldılar. Onlar kaçtı ama İngiliz ve Amerikan sömürgecilerinin büyük suiistimaller bahasına elde ettikleri muazzam servetler Çin anavatanında kaldı. Bu bakımdan sömürgeciler Çan-Kay-Şek ve avenesine küskündür. Onun için Çan-Kay-Şek'e

«Çin milletinin yakasını bırakmayıp karga gibi enkazdan faydalanmak istiyor» diyorlar. Halbuki yakın zamana kadar müştereken icrayı sanat ediyorlardı...

Tabii, öküz öldü, ortaklık ayrıldı. Bundan böyle İngiliz ve Amerikan sömürgecilerine Çinde iş kalmamıştır, şimdi bütün endişeleri yeni yeni sömürgeleştirmeğe çalıştıkları memleketlerde olsun hakiki hüviyetlerini saklayabilmektir. Memleketimizde, günlük

gazetelerimiz Amerikan sömürgecilerine bu hususta azami yardımı yapıyorlar ama bu nevi düzenlere karşı büyük tecrübeler kazanmış olan cefakâr halkımız, Amerikan sömürgeciliğini maskelemek isteyen hileyi çoktan sezmiştir.

.HAM

Şu iyi kalbli Amerika!

Ankarada oturan bir zat vardır. Bu şahsın dili dilimize, dini dinimize uymaz. Amma ki, bütün gazetelerimiz onunla meşgul olur, buradan şuraya gidişinden fali hayır umulur, en ufak sözünden hikmet çıkarılır. Bir takım ruhiyatçılara -hele Lombrozo gibi kriminalistlere- göre yüzü hiçte iyilik ifade etmeyen bu büyük insan Marşal planı idarecisi Bay Russel Dor'dur.

Bugün bu memlekette her şeyi temsil eden bu bay Dor buyurmuşlar ki, Amerika Türkiyeyi bir süprizle karşı karşıya bırakacaktır. Marşal Plânı tertibinden bu memlekete verdiği paranın yüzde kırkı ile kırk beşi arasında bir tutarı hibe etmesi ihtimal dahilindedir.

Bu müjde karşısında bütün gazetelerimiz ve dergilerimiz paçaları sıvadılar ve memleket için altın devrin geldiğini bangır bangır bağırdılar.

Yalnız bizim aklımızı çelen bir nokta var: acaba Amerika Türkiyeye neden bu derece ilgi gösteriyor? Her halde milyarlar içinde yüzdüğü, kendi yurdunda her türlü ictimai ve iktisadi adaleti yerine getirdiği, geri kalmış, perişan milletlerin sefaletini seyre tahammülü olmıyan gayetle yumuşak kalpli bir insanlar topluluğu olmasından dolayı değil mi?

Elbette öyle! İşte, 5 aralık günlü gazetelerde çıkan şu ajans haberi de bunu ifade etmiyor mu?

Kanını satarak kurtulan adam

Nevyork, 4 (Nafen) — Amerikalı bir genç karısı ve çocuğunu tedavi ettirebilmek için kendisine lüzumlu olan parayı ancak kanını satmak üzere temin etmiştir. John Maher ismindeki bu genç uzun zamandanberi iş aramakta idi, fakat iş bulamayınca karısı ve çocuğunu alıp tren yollarında dolaşmıya başlamış ve hattâ gecelerini bu tren yollarında geçirmiştir.

Bu göçebe hayatı yaşarken hastahanelere gidip kanını satmak aklına gelmiş ve derhal bu usulü tatbik etmiştir. İlk defa kanını satması kendisine 2 İngiliz lirası temin etmiştir. Bu para tükenince tekrar hastahaneye müracaat ettiğinde kanının fazla kesif olması dolayisile red cevabı karşısında kalmıştır.

Bu hâdiseyi öğrenen gazeteciler derhal faaliyete geçerek gence ve ailesine muvakkaten bir sığınacak oda temin etmişler ve geçinmesini sağlıyacak bir de iş bulmuşlardır.

MEKTUP

Nuh Dede Eliyle Dokumacı Ahmede

Kardaşım Ahmet usta müjde! İş buldum... Velediyede bir hemşerim var, zibil işleri başkanı, adı Lütfü Korkalak, senden iyi olmasın çok iyi bi arkadaş, bana iş buldu, bugün bana iş verdi, başla dedi. Neyse ki bi iş duttum, ödüm koptu iş bulamam deyi... Bütün melmeket Adanada, yorganını kapan geliyo, Konyadan, Çorumdan, Ürgüpten, yayladan, düzlükten, dereden, tepeden. Bizim taraflarda fakir fukara kırılıyo, karı kısrak da öyle. Köylü aç durur emme sarı öküz neylesin; hani güze kadar dayansa, yeter. Neyseki Allah yüzüme güldü, bu işi duttum. Böyük caddede konaklardan birinin... deliği dıkanmış, onu açacıyık kardaş, lâğâm pâklenecek. Çok böyük bi konak böyük caddede, içinde oturanlar böyük adamlar, tarlaları dersen Sultan Süleymanın tarlaları kadar böyük, Lâğamları öyle bi dıkanmışki ne büyük adam lâğamı olduğu besbelli. Bu lâğamı boşaltacıyık kardaş, dört kişiye dört gün dört gece iş var.

Kabala aldık işi, batayıcık, kardaş, heç yolu yok, Senemi getirmezsek olmaz, değil mi, avradımız sığırtmaç Hasana mı kaldı, Kahpe Osman ağanın... sidir o, bilmezmiyik. Şaşı Dudu'nun neden onu evermek istediğini! İş datlı emme böylesi değel, zatı gurbet eldesin, bi de elin zibiline bat, isterse Bolu beyinin zibili olsun hepsi bir, Hacı Farfaranın, Memo Durmuşun, Bolu beyinin zibilinde heç ayrı gayrılık yok. Çalışırken, kendi kendime, nergis tarlaları da var bu dünyada be Veli Yılmaz diyorum. Hacı Farfara Beke Kaplıcasında içtiği boğmayı anlatıyo, o mis gimin kokan Çorum toprağını sayıklıyo, Memo Durmuş, anasının sırtını nasıl yuduğunu hekâye eyliyo, dördüncümüz susuyo, ahrazmış.

İşte böyle kardaş, iş duttuk, böyle zamanda ne denir...

Veli Yılmaz

Sende mi Yüreğir

Ahmet Remzi Yüreğir'in kusurları olabilir, fakat irtica ile mücadele bahsinde hiç şakası yoktu. Heyhat o da elden gitti. Adana C. H. P. merkez ilçe kongresinde (Ulus'a göre) neler söylemiş neler, aynen nakilediyoruz:

«Ahmet Remzi Yüregir iç meselelere temas ederek tadil edilmekte olan Toprak ve Orman Kanunları hakkında izahlarda bubunmuş, asri cereyanlarla mücadele için Ceza Kanununda yapılan tadilâtı anlatmış v.s...»

Demek «asri» cereyanlarla mücadele ediyor ha... Hayret! Belki de hayret edilecek bir şey yok, parti disiplini, ne yaparsın...

Yutturduk Gıllas

Büyüklerimizin nutuklarını dinledikçe şu meşhur «yutturdu gıllas!» hikâyesi aklıma geliyor. Bilmiyenlere kısaca anlatalım:

Ermeninin biri bir Aktara kalp beşlik sürer. Adamcağız anlamaz, alır. Bunun üzerine Ermeni yanındaki Ermeni arkadaşına güya Ermenice:

— Kalp beşliği yutturduk gıllas! der.

Tabii aktar işi anlar ve beşliği Ermeninin kafasına fırlatır.

Bana öyle geliyor ki, büyüklerimiz her nutuktan sonra yanındakilere gizlice:

— Kalp sözleri yutturduk gıllas! diyorlar.

Teşbihte hâtâ olmaz.

Hayvanlar aleminden son haberler

— Bir tahta kurusu yanlışlıkla DDT içti.

— Veteriner âleminde büyük bir başarı: Ankarada nalları diken bir eşek askıya alınarak uzun müddet yaşatıldı.

—Midyeler arasında yeni temizlemeler.

— Kurtlar bu sene kuzulara 1,5 milyar dolarlık bir yardım yampağa karar verdiler. Bu yardımın 1 doları hibe olacak 1 milyar 499 bin 499 doları senelik taksitlerle koyun eti şeklinde ödenecektir.

— Kartalların yeni hezeyanları: Kertenkeleler yerde sürünüyorlarmış.

— Naylon ithalindenberi işsiz kalan ipek böcekleri arslana başvurarak ithalâtı durdurmasını istemişlerse de afyon yutturulmuş olan arslan terbiyecisinin kırbacından korkarak bir şey yapamamıştır.

— Çoban köpekleri ile kırmalar arasındaki kavgalar arttı.

— Çoban köpekleri ağızlarındaki kemiği kaptırmamak için her çareye başvuruyorlar.

Büyük bir vatanperver

Son bir iki yıldır, Amerika'da vatandaşların, memleketlerine sadakat derecelerini yoklamak için «Amerikan aleyhtarı faaliyetler komitesi» kurulmuştu. Bu komiteden geçmiyen pek az Amerikan fikir ve sanat adamı kaldı. Bizim Amerikan münevver kırıntılarına göre fikir hürriyetinin cenneti sayılan Amerikadaki bu modern engizisyon komitesinin başkanı temsilciler meclisi üyelerinden Parnel Thomas, şimdi bir Amerikan mahkemesi tarafından altı ay hapse ve 10.000 dolar para cezasına mahkûm edilmiş! Suçu: komitenin parasından 800 doları zimmetine geçirmek. Artık «Amerikan Aleyhtarı faaliyetler komitesi» nin Amerikaya nasıl faydalı olduğunu var kıyas eyle...

Büyük fırsat

Amerikadan ucuz yeni kefenlik bezlerimiz gemiştir. Amerikan sendikalarının arzusu üzerine işsiz kalan dokumacılarımıza hususi tenzilât yapılacaktır.

Türk-Amerikan Ortaklığı

TEŞEKKÜR MÜ? TEESSÜF MÜ?

Piyasada ki son buhran dolayısiyle Ticaret Odasında toplanan sanayiciler günlerce kafa patlattıktan ve nice nice ülemaya danıştıktan sonra

1 — Serbest ticaret prensibini kabul ettiği için hükümete teşekkür edilmesine,

2 — Hariçten gelen mallara müsaade ettiği için teessüf edilmesine,

3 — Marşal yardımını sağladığı için teşekkür edilmesine,

4 — Fabrikaların kapanacak hale gelmesinden dolayı teessüf edilmesine karar vermişlerdir.

Hükûmetin sanayicilerin görüşlerine hayran kalacağı sanılmaktadır.

Siyasî terbiye mektebi

C. H. P. Çanakkale Il kongresinde Ankara milletvekili Naki Cevat Akkerman konuşuyor:

«Arkadaşlar, partimizin kurucusu dahi Atatürk şöyle demişti: «C. H. P. Türk milletinin siyasi terbiyesi için bir mektep vazifesini görecektir.»

Ve bir iki gün ara ile, bu siyasi terbiye mektebinin ileri gelen öğretmenlerinden, yani bakanlardan biri (hem de Adalet Bakanı) kendi partisine mensup bir milletvekiline Mecliste şöyle sesleniyor:

«— Utanmaz, sus, yüz karası.»

Derken başka bir milletvekili, Ahmet Oğuz karşılık veriyor:

«— Ne o kabadayılık mı yapıyorsun?

Vekil:

— Evet kabadayıyım ya, harekâtımın her ân hesabını veririm. Oturduğun yerde sırıtacağına kalk buradan cevap ver.»

Ahmet Oğuz oturduğu yerden:

«— Evet kabadayı haşmetlû Bakan.»

Bakan:

«— Evet, kabadayıyım.»

Ahmet Oğuz:

«— Onu senden öğreneceğiz.»

Türk milletinin siyasi terbiyesi olgandur ne çareki siyasi terbiye öğretmenlerinin terbiyesi eksik.

Şaka Değil

(Pakistan Elçiliği tarafından neşredilen istihbarat bülteninden aynen)

Pakistanı ziyaret etmiş olan Türk Gazetecisi Bayan Perihan Kuturman (Tanıyan varsa bildirsin-Nuh) Türkiyenin her hangi bir Demokrasi kadar HÜR bir Demokrat memleket olduğunu ve orada gerek fertlere ve gerekse siyasi partilere hudutsuz siyasi hürriyet tanındığını söylemiştir.

Kuturman: «Türk milleti dış siyasette bir kişiye bağlıdır» demiştir. Cumhurbaşkanı İnönüne karşı son suikast teşebbüsünden bahsederek: «Memlekette ona karşı bir muhalefet olduğunu farzetmek tamamile yanlıştır. O, refahı için hayatını vakfetmiş olduğu Türk milletinin idolüdür» demiştir... Bir de harice kendimizi tanıtamıyoruz dersiniz!

ÖLÜM

Teessürle haber aldığımıza, göre, Bay Basın Tasarısı rahmeti rahmana kavuşmuştur. Gösterilen bütün gayretlere rağmen seçim yakınlığı krizine dayanamıyarak can veren bay Tasarı, yakınları tarafından Ankara asri mezarlığına gömülmüştür.

Necip Fazıldan seçme parçalar

İşbu eş'ar, Molla-yi Rum Necip Fazıl Çelebinin Ben ve Ötesi nam Divan-ı sagirinden derlenmiş olup Fâzıl-ı merkumun ef'âl-i umumiye ve efkâr-ı hususiyesinden haber verir ümidiyle iktibas olundu:

1 — Bu Molla-yi Rum'un çileye girip eza-yi can ettiğinin ve nefs-i nefisini bir hayal ile nasıl körlettiğinin hikâyetidir:

Bu akşam bir ateş duyup etimde
Kadın kadın diye içimi oydum

Birden karanlıklar söküldüverdi,
Odama bir hayal döküldüverdi,
Karşımda gerindi, büküldüverdi,
Onu gözlerimle çırçıplak soydum.

Artık ben ne günah olsa işlerim,
Yumuşak yastığa geçti dişlerim,
Bir an kadar sürdü can verişlerim,
Ey kadın, bu akşam sana da doydum.

(Hayal)

2 — Bu, Molla-yi Rum'un sabr ede ede bittiği ve tarik-i müstakimi bırakıp tarik-i münhani üzre gittiğidir:

Omrümüzün geçtiği yolda, bana sorsalar
Gidiyorum bir kadın bacağının peşinden.

(Kadın bacakları)

3 — Bu, Molla-yi Rum'un aşk-ı mecazi ile cezbeye kapılıp izhar-ı hal ettiğidir:

Mecnunum, bu dünya benim eserim.

(Gurur)

4 — Bu Molla-yi Rum'un kendi kendini yerdiği ve mazisi ile haline bakıp istikbalinden haber verdiğidir:

Ölsem kimse koymaz mezar taşımı,
Kendime ben bile lânet ederim.

(Ben)

NUHTAN SORUN

Okuduğunuz gazete ve mecmuaları; bulunduğunuz partiyi; hoşlandığınız film ve piyesleri, beğendiğiniz roman ve hikâyeleri bildiriniz size bilgi ve zevk dereceniz ve az çok karakteriniz hakkında malûmat verelim!

Yalnız size peşinen şunu söyleyelim ki cevabı alınca kızmaca yok. Zira dünyada yüzüne karşı kusurları söylendiği zaman sinirlenmiyecek ve yine yüzüne karşı meziyetleri sayılıp döküldüğü takdirde böbürlenmiyecek pek az insan vardır. Biz sizlerin hakiki dostunuz olduğumuz için daima kusurlarınızı gösterecek ve yapıcı; müsbet tenkitlerde bulunmıya çalışacağız. İsimlerinizi rumuzla belirteceğimiz için bunları neşretmekte de bir mahzur görmiyoruz.

Okunaklı olarak yazıp göndereceğiniz soruları (NUH ADINA) ve aşağıdaki adrese yollamanızı rica ederiz.

ADRES: Posta Kusu 12 Tophane — İSTANBUL

Malatya S. M.: Siz bir çorbasınız azizim, öyle bir çorba ki içinde maydonozdan tutun da lahana turşusuna kadar her şey var. Biz de sizi anlıyamadık, kusura bakmayın.

Kasımpaşa A. P.: Çok hayalperestsiniz. Ergenekonun tatlı hayalleri içinde yaşayacağınıza Kasımpaşanın lâğımlı deresinin nasıl temizleneceğini düşünseniz daha iyi edersiniz.

Unkapanı A. Ö. İyisiniz, hoşsunuz lâkin kendi memleketinizin halkına yabancısınız. Siz de biraz etrafınıza bakınsanız, hayaller içinde kendinizi kaybetmeseniz daha iyi olacak.

Şehzadebaşı A. A.: Düzgün bir karakter gösterdiğiniz halde kendinize iftira ediyor. «Çorba» diyorsunuz.

San'atın ve tenkidin en güzel nümunelerini okuyup zevk almış sizin gibi bir bayana ne yazacağımızı şaşırdık. Onun için siz bize yazsanız daha iyi olacak.

«Nuhun Gemesi» yeni bir yazar daha kazanacak.

Vefada «Hayırlı Rüyasya:

Nuhun Gemisinin adresi aşağıdadır:

Nuhun Gemisi
Denizyolları Havuzları
HALİÇ
İSTANBUL

Hocaların tâbir edemedikleri rüyalarınızı Nuhun tâbir edebileceğini hiç zannetmiyoruz. Mamafi siz yine bir kere müracaat edin.

Tek Cümle Tekerleme Rekoru Kırıldı

Yozgatta C. H. P. Sorgun ilçe kongresinde bölge müfettişi Dr. Galip Zaimoğlu, tek solukta Türkiye tekerleme rekorunu bir kaç saniye farkla kırmış bulunuyor. Nefes gücü bakımından formunu bulmuş olan şampiyonumuzun cümlesini yayınlamakla kıvanç duyuyoruz:

«26 sene gibi bir milletin hayatında pek kısa olarak vasıflandırılacak bir müddet içine bütün dünyanın hayret ve hattâ gıptasını celbedecek bir süratle belki bir asırlık başarıyı sığdırmış olan C. H. P. iktidarını sizlerden ve milletimizin büyük çoğunluğundan alacağı kuvvet ve ilhamın heyecanı içinde yarattığı eserlere daha büyüklerini katmak için azim ve metanetle yürümekte devam ve ancak büyük Türk milletinin refah ve saadetini, huzur ve sükûnunu programlı çalışmalarının şaşmaz ve değişmez bir düsturu olarak imanlandırmış bulunan C. H. P. yürüdüğü bu hayırlı millet yolundan kendisini uzaklaştırmak ve döndürmek teşebbüslerini nereden gelirse gelsin göz kırpmadan kulak asmadan millet ve memleket sevgisiyle çarpan kalbinde en küçük bir zaaf ve tereddüt duymadan yöneldiği hedefe mutlaka ulaşacaktır.»

Aydın Havası

Kalktı, kalkıyor, kalkacak... Bandırma vapurundan bahsedecek değiliz. Şu son günlerde ortalığı dolduran «tescil masuniyetini» kaldırılması işi nihayet herkesi memnun edecek şekilde neticelendi ve Reşat Aydının «dokunulmazlığı» kaldırıldı.

Mecliste bu işin münakaşası yapılırken Aydınlı (her halde Aydın havası olsun diye) çok kısa konuşmuş ve şöyle bir lâf etmiş:

— Ben Türküm. Türk Milleti başını sayar!

Ne demek istemiş pek belli değil. Kendisini mi baş sayıyor. Yoksa «Baştakilere» dolayısiyle arzu budiyet edip şefaat mi dileniyor? Burası bize karanlık.

EZANLAR KİMİN İÇİN OKUNUYOR?

Yazan: A. Şemsettin

Bütün dünya dillerine çevrilmiş olan bu eseri büyük bir vecd içinde kâh ağlıyarak, kâh titriyerek okuyacak neticede ezanların kimin için okunduğunu anlıyacaksınız

Sahibi ve bu nüshada yazı işlerini fiilen idare eden:
NAHİT ÜSTEMİR
İdare Yeri:
Ankara Cad. No: 37, kat: 3
Mektup Adresi:
Posta kutusu 12. Tophane,
İSTANBUL
ABONE ŞARTLARI:
Seneliği: 480 Krş.
Altı aylığı: 240 Krş.
Dizgi: ANIL Matbaası
Onan Basımevi

«Nuhun Gemisi» ne abone olunuz ve aşağıdaki kuponu doldurup bize gönderiniz.

Nuhun Gemisi
Ankara Caddesi No: 37 Kat 3
İSTANBUL

Bugün posta havalesile adresinize . . . .6 aylık 1 senelik abone bedeli olan . . . . . kuruşu gönderdim. Size ayrıca üç tanıdığımın isim ve adresini bildiriyorum. Abone olmaları ihtimali olduğundan kendilerine eski sayılarınızdan nümune olarak bir kaç tane göndermenizi rica ederim.

İsim:
Adres:
Üç tanıdığımın adresi
1 — İsim:
Adres:
2 — İsim:
Adres:
3 — İsim:
Adres:

